

Abstrakt

V bakalářské práci zkoumám otázku, zda nepodmíněný základní příjem může sloužit jako řešení masové nezaměstnanosti. Vycházím z teorií vysvětlujících příčiny snížené spokojenosti v nezaměstnanosti. Model omezené možnosti jednat vysvětluje nespokojenost jako důsledek materiálního strádání, model latentní deprivace spatřuje vysvětlení v jiných než materiálních potřebách, které nezaměstnaní nemají uspokojené. V případě platnosti modelu omezené možnosti jednat by NZP jako řešení sloužit mohl. V první části práce využívám syntézu empirických výzkumů nezaměstnanosti, v druhé části hledám odpověď pomocí sekundární analýzy dat z European Social Survey pomocí vícenásobné lineární regrese. Závěry nabízejí smíšenou evidenci pro oba představené modely.